

Arrest

nr. 316 516 van 14 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 24 oktober 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1981.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 13 oktober 2023. Op 16 oktober 2023 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

De verzoekende partij wordt op 30 juli 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 31 juli 2024 een beslissing waarbij aan verzoekende partij internationale bescherming wordt geweigerd en haar verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten, van Roma etnie te zijn en ook moslim te zijn. U bent geboren op (...)1981 in Soroca, waar u tot 1996 verbleef. Hierna verhuisde u naar Oekraïne voor de

medische behandeling van uw zoon, A. (...). Toen de oorlog in Oekraïne uitbrak, vluchtten jullie terug naar Moldavië, waar u nog twee weken woonde vooraleer u richting Europa vertrok. U heeft nooit enige opleiding genoten.

U verliet Moldavië omdat er geen medische behandeling was voor uw zoon A. (...), die net zoals u besmet is met hiv. U had er ook geen huisvesting, noch werk.

U verliet Moldavië twee weken na uw terugkeer naar Soroca, samen met uw vrouw, S. M. (...) en uw twee zonen, P. F. (...) en C., A. (...). Jullie gingen naar Duitsland, waar jullie ook een verzoek om internationale bescherming indienden, doch jullie ontvingen een negatieve beslissing en besloten nadien om naar België te komen.

U kwam tien maanden geleden in België aan en u diende hier op 16 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

Drie maanden geleden keerde uw vrouw terug naar Moldavië om medicatie voor uw zoon te gaan halen. Na een maand of anderhalve maand keerde ze terug naar België.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: medische documenten over uw hiv-diagnose (origineel) en uw paspoort (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U vreest om dood te gaan indien u zou moeten terugkeren naar Moldavië omdat u geen geld heeft voor medicijnen ter behandeling van de hiv-besmetting van u, uw vrouw en uw zoon, A. (...). U verklaart er ook geen huisvesting te hebben, noch een job (NPO, p. 6).

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie._de_romaminderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie._algemene_situatie_20240222.pdf)) toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In

augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigden van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde

rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

U maakte echter niet aannemelijk dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Vooreerst, wat betreft uw verklaringen dat u naar Brussel bent gekomen om in een betere financiële situatie te belanden omdat u in Moldavië geen geld hebt voor uw medische behandeling, er geen werkgelegenheid is en omdat u er ook geen degelijke huisvesting heeft (NPO, p. 6-7), kan het volgende worden opgemerkt. Er dient te worden vastgesteld dat de economische redenen waarom u beweert uw land te hebben verlaten en niet te willen terugkeren niet kunnen worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Er dient namelijk te worden vastgesteld dat, hoewel u beweert te vrezen dat u zou doodgaan in Moldavië door uw financiële problemen (NPO, p. 6), niets erop wijst dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in uw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 wegens uw precaire economische situatie. Het feit dat u zich in een moeilijke situatie kunt bevinden door de moeilijke economische situatie in uw land, kan dus niet worden beschouwd als vrees voor vervolging of als een risico op ernstige schade.

U zei immers dat het in Moldavië net zoals in België zo is dat er zowel arme als rijke mensen zijn. U werd gevraagd of er een specifieke reden was dat u arm was in Moldavië en u zei dat dit was omdat u de medicatie van uw zoon moest bekostigen. U gaf geen andere redenen. U werd gevraagd of er organisaties waren in Moldavië die u op financieel vlak konden helpen en toen zei u dat u een maand of anderhalve maand lang eten kreeg van een kleine organisatie, "Konstantin" (NPO, p. 7). U zei ook dat u hulp van overheidswege inriep, doch dat zij u niet konden helpen omdat ze zelf in geldproblemen zaten. U legde hier geen enkel begin van bewijs van neer (NPO, p. 6-7). Hoe dan ook kan hieruit geenszins de intentie vanwege de Moldaafse autoriteiten worden geconcludeerd om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke levensomstandigheden te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Op vlak van uw verklaringen dat er geen werkgelegenheid was in Moldavië zei u dat u wel naar werk probeerde te zoeken, doch dat u niks vond. U zei echter ook dat u af en toe wel werkaanbiedingen kreeg, doch dat dit jobs zoals poetsman of vuilnisman betroffen en dat u deze jobs niet wou uitoefenen omdat er stank mee gepaard gaat (NPO, p. 7). Hieruit blijkt duidelijk dat er wel werkgelegenheid was voor u in Moldavië, doch dat u de beschikbare werkaanbiedingen omwille van opportunistische redenen hebt geweigerd. U werd gevraagd of u een werkloosheidsuitkering kon krijgen in Moldavië en u zei van niet, doch u wist niet waarom dit niet kon. U zei dan wel dat u ook op dit vlak overheidsbescherming had ingeroepen, doch dat deze hulp u opnieuw geweigerd. Opnieuw kon u dit niet staven met enig concreet bewijsmiddel (NPO, p. 8). Ook hieruit kan bezwaarlijk de intentie vanwege de Moldaafse autoriteiten worden geconcludeerd om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke tewerkstelling of een redelijk inkomen te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Het staat buiten kijf dat u hiermee niet aantoonde dat er geen uitweg uit uw financiële problemen in Moldavië was, noch dat u niet kon rekenen op hulp van overheidswege. Er dient ook te worden opgemerkt dat u weldegelijk een huis – dat u geërfd hebt – in uw eigendom heeft in Moldavië, ook al bevindt het zich niet in optimale staat (NPO, p. 6).

Ook uit uw verklaringen dat er geen medicatie voor de hiv-infectie van u, uw vrouw en uw zoon, A. (...), beschikbaar was in Moldavië (NPO, p. 6-8) kan geen internationaal beschermingsstatuut in uw hoofde worden afgeleid. In verband met deze redenen van medische aard die u aanvoert, dient te worden vastgesteld dat deze redenen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met subsidiaire bescherming. Overeenkomstig artikel 76bis van voornoemde wet, moet u, met het oog op de beoordeling van de medische elementen, een machtiging tot verblijf aanvragen bij de staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, paragrafen 1 en 3 van de wet van 15 december 1980. U zei namelijk dat niemand met hiv medicatie kon krijgen in Moldavië en het derhalve dus niets met uw gezin persoonlijk te maken had (NPO, p. 8). In dit verband kan trouwens ook worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs leverde van het gegeven dat u in Moldavië niet op een medische behandeling zou kunnen rekenen (NPO, p. 9). Deze verklaringen houden daarenboven geen steek aangezien niet alleen hierboven reeds werd beklemtoond dat hiv-behandeling bestaat in Moldavië (zie supra). Uit online beschikbare informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt eveneens duidelijk dat medicatie in het kader van hiv-behandeling weldegelijk beschikbaar is in Moldavië (Republic of Moldova South-East European Region National Coordination Council: Republic of Moldova progress report on Hiv/aids, 2016, 33p. & UNAIDS: People living with HIV in the Republic of Moldova to receive free home delivery of antiretroviral therapy, 2 april 2020).

De documenten die u neerlegde, kunnen voorgaande vaststellingen niet ombuigen. Uw paspoort staft uw identiteit en die staat niet ter discussie. Uit uw medische documenten blijkt dat u hiv hebt, doch dit wordt niet in twijfel getrokken.

Uit hetgeen voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij heeft middels haar verzoekschrift de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verzocht om de zaak met rolnummer RvV 323 493 te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen syntheseseminarie wenst neer te leggen of de syntheseseminarie.

Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".

§ 2. De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen syntheseseminarie zal neerleggen of van de syntheseseminarie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.

§ 3. Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.

Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten.”

3. Het verzoekschrift

3.1. In enig middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Volgens verzoekende partij nam de commissaris-generaal volledig ten onrechte een beslissing waarbij haar verzoek kennelijk ongegrond is verklaard.

Zij citeert de motieven van de bestreden beslissing over haar concrete vrezes bij terugkeer naar Moldavië en de motieven waar de commissaris-generaal stelt dat de beschikbare informatie aantoonde dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, maar deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma.

Verzoekende partij wenst hierop te antwoorden dat conform het Vluchtelingenverdrag en de Vreemdelingenwet een vluchteling elkeen is die (buiten bepaalde andere voorwaarden) vreest voor vervolging omwille van onder andere het behoren tot een bepaalde sociale groep. Zij stelt dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze en verwijst naar artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij stelt dat de commissaris-generaal enerzijds de moeilijkheden waar zij mee te kampen heeft gehad in Moldavië en bij terugkeer naar Moldavië waarschijnlijk ook weer mee te kampen gaat krijgen erkent, maar dat de commissaris-generaal ook stelt dat er ook rekening dient gehouden te worden met andere elementen, zoals de algemene precaire economische toestand in Moldavië. Volgens verzoekende partij voegt het CGVS hierbij voorwaarden toe aan het Vluchtelingenverdrag en de Vreemdelingenwet die er niet in vermeld staan.

Zij acht het vervolgens belangrijk te vermelden dat zij zich niet baseert op de algemene situatie van Roma in Moldavië, doch wel op de individuele situatie van haar en haar gezin.

Verzoekende partij citeert vervolgens uit een artikel op de webpagina "*Roma in Moldova*" van Minority Rights Group waarvan zij de weblink toevoegt. Zij citeert tevens uit het boek "*Roma in the Republic of Moldova*" van augustus 2007).

Verzoekende partij citeert vervolgens uit de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal stelt dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht of van een daad van vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, nu zij onder meer verklaarde dat het in Moldavië net zoals in België zo is dat er zowel arme als rijke mensen zijn en zij op de vraag of er een specifieke reden was dat zij arm was in Moldavië antwoordde dat dit was omdat zij de medicatie van haar zoon moest bekostigen.

Verzoekende partij wenst erop te wijzen dat er in Moldavië een systematische discriminatie van Roma bestaat (zowel op het vlak van onderwijs, arbeidsmarkt, ...). Veel Roma zijn zich volgens haar dan ook niet altijd even bewust van de reden van hun achterstelling. Verzoekende partij benadrukt dat zij zelf ongeschoold is. Verzoekende partij citeert vervolgens uit het rapport "*Asylum Instructions, Considering Asylum claims and Assessing Credibility*", van UKBA van februari 2012 waarin wordt gesteld dat degenen die beslissingen nemen, zich bewust moeten zijn van en rekening moeten houden met het profiel van de verzoeker. Het CGVS heeft hier volgens haar onvoldoende rekening mee gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij vraagt de Raad in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in de meest ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar de verwerende partij voor verder onderzoek.

4. Over de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde

landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

4.2. Beoordeling

4.2.1. Het beroep van verzoekende partij is gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 31 juli 2024 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

4.2.2. Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”

Bij koninklijk besluit van 12 mei 2024 werd Moldavië aangewezen als veilig land van herkomst.

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Moldavië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien na individueel onderzoek blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden.

De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker (*cf.* RvS 19 augustus 2024, nr. 260.498).

4.2.3. De verzoekende partij verklaart Moldavië te hebben verlaten omdat er geen medische behandeling was voor haar zoon A., die net zoals verzoekende partij en haar vrouw besmet is met hiv. Verzoekende partij verklaart er ook geen huisvesting en geen werk te hebben. Zij vreest bij een terugkeer naar Moldavië dood te gaan omdat zij geen geld heeft voor medicijnen ter behandeling van de hiv-besmetting van haarzelf, haar

vrouw en haar zoon, A. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van de verzoekende partij verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door de verzoekende partij.

4.2.4. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift de situatie van de Roma in Moldavië benadrukt, dient te worden opgemerkt dat de verwerende partij hier in de bestreden beslissing reeds de aandacht op vestigde en dat zij zelf beklemtoont dat de Roma in Moldavië op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden en dat zij zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden, zoals terdege blijkt uit de “COI Focus: Moldavië. De Roma-minderheid” van 4 maart 2022 en de “COI Focus: Moldavië. Algemene situatie” van 22 februari 2024 waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing. Uit deze rapporten blijkt dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol. De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-*acquis* wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de strafwet. De *Interethnic Relations Agency* (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het *National Human Rights Action Plan* 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo *Roma National Center* (*Centrul Național al Romilor*, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De *Equality Council* is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De *Peoples Advocate* of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de *Equality Council* en de *People's Advocate* in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet-Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet-officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en *civil society*. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school

vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigten van sociale huisvesting. De *European Commission against Racism and Intolerance* (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De *East Europe Foundation* (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er wordt benadrukt dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Bovendien blijkt uit deze landeninformatie dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma (*COI Focus: Moldavië. Algemene situatie* van 22 februari 2024). Op grond van de beschikbare landeninformatie kan geenszins afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Volgens verzoekende partij bestaat er in Moldavië een systematische discriminatie van Roma. Zij brengt echter geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse. De informatie waarnaar verzoekende partij in het verzoekschrift verwijst (de webpagina *“Roma in Moldova”* van Minority Rights Group, laatst geüpdatet in januari 2018 en het boek *“Roma in the Republic of Moldova”* van augustus 2007) is immers minder recent dan deze waarop voormelde analyse is gestoeld.

Daar uit de bijgebrachte landeninformatie echter blijkt dat er in Moldavië geen situatie voorhanden is die blijk geeft van een systematische vervolging van leden van de Roma-gemeenschap omwille van hun etnische origine, komt het verzoekende partij dan ook toe om haar vrees voor vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade te individualiseren en *in concreto* aan te tonen.

Vooreerst wordt vastgesteld dat verzoekende partij haar etniciteit nooit als reden heeft opgegeven voor haar vertrek uit Moldavië of als vrees voor terugkeer naar Moldavië, hoewel duidelijk uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat zij herhaaldelijk de kans heeft gekregen om alle redenen voor haar vertrek uit Moldavië aan te halen en haar vrees bij terugkeer uiteen te zetten (administratief dossier, map 4, bijkomende info, NPO p. 6 en 9).

In verband met haar verklaring dat zij in Moldavië geen geld heeft voor de medische behandeling van hiv, er geen werkgelegenheid is en zij er ook geen degelijke huisvesting heeft (*ibid.*, p. 6-7), verklaarde zij dat het in Moldavië net zoals in België zo is dat er zowel arme als rijke mensen zijn (*ibid.*, p. 7). Er werd haar ook gevraagd of er een specifieke reden was dat zij arm was in Moldavië en zij antwoordde hierop dat dit was omdat zij de medicatie van haar zoon moest bekostigen. Zij gaf geen andere redenen (*ibid.*). Zij verwees dus niet naar haar Roma-etniciteit als reden voor haar financiële problemen in Moldavië. Verzoekende partij haalde verder niet aan dat haar, haar vrouw en haar zoon in Moldavië medische zorgen (medicatie voor de hiv-infectie van haarzelf, haar vrouw en haar zoon A.) werden ontzegd omwille van hun Roma-etniciteit. Zij verklaarde immers dat niemand met hiv medicatie kon krijgen in Moldavië (administratief dossier, map 4, bijkomende info, NPO p. 8). De commissaris-generaal heeft wat deze verklaringen betreft verder nog terecht het volgende geoordeeld in de bestreden beslissing: *“wat betreft uw verklaringen dat u naar Brussel bent*

gekomen om in een betere financiële situatie te belanden omdat u in Moldavië geen geld hebt voor uw medische behandeling, er geen werkgelegenheid is en omdat u er ook geen degelijke huisvesting heeft (NPO, p. 6-7), kan het volgende worden opgemerkt. Er dient te worden vastgesteld dat de economische redenen waarom u beweert uw land te hebben verlaten en niet te willen terugkeren niet kunnen worden gelijkgesteld met vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. Er dient namelijk te worden vastgesteld dat, hoewel u beweert te vrezen dat u zou doodgaan in Moldavië door uw financiële problemen (NPO, p. 6), niets erop wijst dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit in uw land van herkomst bedreigd zou worden door een vervolgingsactor in de zin van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 wegens uw precaire economische situatie. Het feit dat u zich in een moeilijke situatie kunt bevinden door de moeilijke economische situatie in uw land, kan dus niet worden beschouwd als vrees voor vervolging of als een risico op ernstige schade.

U zei immers dat het in Moldavië net zoals in België zo is dat er zowel arme als rijke mensen zijn. U werd gevraagd of er een specifieke reden was dat u arm was in Moldavië en u zei dat dit was omdat u de medicatie van uw zoon moest bekostigen. U gaf geen andere redenen. U werd gevraagd of er organisaties waren in Moldavië die u op financieel vlak konden helpen en toen zei u dat u een maand of anderhalve maand lang eten kreeg van een kleine organisatie, "Konstantin" (NPO, p. 7). U zei ook dat u hulp van overheidswege inriep, doch dat zij u niet konden helpen omdat ze zelf in geldproblemen zaten. U legde hier geen enkel begin van bewijs van neer (NPO, p. 6-7). Hoe dan ook kan hieruit geenszins de intentie vanwege de Moldaafse autoriteiten worden geconcludeerd om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke levensomstandigheden te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Op vlak van uw verklaringen dat er geen werkgelegenheid was in Moldavië zei u dat u wel naar werk probeerde te zoeken, doch dat u niks vond. U zei echter ook dat u af en toe wel werkaanbiedingen kreeg, doch dat dit jobs zoals poetsman of vuilnisman betroffen en dat u deze jobs niet wou uitoefenen omdat er stank mee gepaard gaat (NPO, p. 7). Hieruit blijkt duidelijk dat er wel werkgelegenheid was voor u in Moldavië, doch dat u de beschikbare werkaanbiedingen omwille van opportunistische redenen hebt geweigerd. U werd gevraagd of u een werkloosheidsuitkering kon krijgen in Moldavië en u zei van niet, doch u wist niet waarom dit niet kon. U zei dan wel dat u ook op dit vlak overheidsbescherming had ingeroepen, doch dat deze hulp u opnieuw geweigerd. Opnieuw kon u dit niet staven met enig concreet bewijsmiddel (NPO, p. 8). Ook hieruit kan bezwaarlijk de intentie vanwege de Moldaafse autoriteiten worden geconcludeerd om burgers, met de middelen waarover de autoriteiten beschikken, redelijke tewerkstelling of een redelijk inkomen te ontzeggen en zo te vervolgen of ernstige schade toe te brengen. Het staat buiten kijf dat u hiermee niet aantoonde dat er geen uitweg uit uw financiële problemen in Moldavië was, noch dat u niet kon rekenen op hulp van overheidswege. Er dient ook te worden opgemerkt dat u weldegelijk een huis – dat u geërfd hebt – in uw eigendom heeft in Moldavië, ook al bevindt het zich niet in optimale staat (NPO, p. 6).

Ook uit uw verklaringen dat er geen medicatie voor de hiv-infectie van u, uw vrouw en uw zoon, A. (...), beschikbaar was in Moldavië (NPO, p. 6-8) kan geen internationaal beschermingsstatuut in uw hoofde worden afgeleid. In verband met deze redenen van medische aard die u aanvoert, dient te worden vastgesteld dat deze redenen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met subsidiaire bescherming. (...). U zei namelijk dat niemand met hiv medicatie kon krijgen in Moldavië en het derhalve dus niets met uw gezin persoonlijk te maken had (NPO, p. 8). In dit verband kan trouwens ook worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs leverde van het gegeven dat u in Moldavië niet op een medische behandeling zou kunnen rekenen (NPO, p. 9). Deze verklaringen houden daarenboven geen steek aangezien niet alleen hierboven reeds werd beklemtoond dat hiv-behandeling bestaat in Moldavië (zie supra). Uit online beschikbare informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt eveneens duidelijk dat medicatie in het kader van hiv-behandeling weldegelijk beschikbaar is in Moldavië (Republic of Moldova South-East European Region National Coordination Council: Republic of Moldova progress report on Hiv/aids, 2016, 33p. & UNAIDS: People living with HIV in the Republic of Moldova to receive free home delivery of antiretroviral therapy, 2 april 2020)."

In zoverre verzoekende partij in het verzoekschrift betoogt dat zij zich als Rom niet bewust was van de reden van haar achterstelling omwille van de systematische discriminatie van Roma in Moldavië en omwille van het feit dat zij ongeschoold is, dient te worden herhaald dat uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Moldavië geen situatie voorhanden is die blijk geeft van een systematische vervolging van leden van de Roma-gemeenschap omwille van hun etnische origine. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het louter feit ongeschoold te zijn op zich niet betekent dat een persoon niet in staat zou zijn om op een gedetailleerde, geloofwaardige en doorleefde wijze te verhalen over zijn persoonlijke leefwereld en hetgeen hij stelt zelf te hebben meegemaakt. Ook van een persoon die niet opgeleid is kan worden verwacht dat hij in staat is om de redenen van zijn vertrek uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze uiteen te zetten ten aanzien van de overheden bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag. Verzoekende partij laat tevens na in het verzoekschrift te concretiseren op welke manier de commissaris-generaal onvoldoende rekening zou hebben gehouden met haar profiel.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij de hierboven weergegeven motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en draagkrachtig zijn en die steun vinden in het administratief dossier, voor het overige volledig ongemoeid laat, zodat zij door de Raad worden overgenomen.

Het volstaat verder niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. Verzoekende partij brengt (ook in haar verzoekschrift) geen op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat zij in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zij slaagt er niet in dit aan te tonen met haar loutere verwijzing naar algemene beschouwingen in het verzoekschrift. Zij toont ook nergens concreet aan dat haar situatie een gevolg was van systematische discriminatie omwille van haar beweerde ethniciteit.

In de bestreden beslissing wordt nog op goede gronden gesteld dat mogelijke gevallen van discriminatie van de Roma binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, daar eventuele problemen van discriminatie in Moldavië niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich immers geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet het ontzeggen van rechten en discriminatie van dien aard zijn dat dit aanleiding geeft tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten van een verzoeker worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst voor die verzoeker ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571).

Verzoekende partij toont met haar algemene stellingen in het verzoekschrift echter niet *in concreto* aan dat zij bij een terugkeer naar Moldavië omwille van haar Roma-etniciteit daadwerkelijk zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd of dat het haar aldaar aan nationale bescherming ontbeert. Verzoekende partij dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hiertoe in gebreke.

4.2.5. Voorts voert de verzoekende partij geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten. Zij vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoekende partij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

4.2.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.2.7. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen aan op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in haar hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in Moldavië.

4.2.8. In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan het volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Voorts brengt de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïsoleerd. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij in Moldavië zou hebben gekend.

4.2.9. Met betrekking tot ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

4.2.10. De verzoekende partij toont gelet op het voormelde, niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Moldavië een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekende partij niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekende partij geen substantiële redenen in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
---------------	-----------------

M. DENYS,	griffier
-----------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

M. RYCKASEYS